

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje (dežele) toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petozestopet potit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovorno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

XXXIV.

Konstatirati moramo, da ni v tem »pastirskem pismu« naveden noben dekret rimske kurije, s katerim bi bila ista Ricmanje zopet podredila jurisdikciji tržaškega škofa.

Konstatirati moramo na dalje, da ni škof dr. Nagl niti z eno besedico omenil v navedenem »pastirskem pismu«, da hoče odpraviti v Ricmanjih krivice in zlažjati prebivalstvu nezno breme, katero je nosilo; niti z eno besedico ni omenjal, da hoče v Ricmanjih ustanoviti novo župnijo, čepravno so v sosednjem Borštu ravno istidan, ko je bilo pastirsko pismo obelodanjeno, s tako slovesnostjo praznovali ustanovitev »nove župnije«. In naučilo ministrstvo je za Ricmanje dovolilo ustanovitev nove župnije že 3. septembra 1900, dočim je privolilo v ustanovitev nove župnije v Borštu šele z odlokom 21. marca 1901.

Toda škof dr. Nagl je v pastirskem pismu na kratko Ricmanjem priobčil, da je za njihove duhovne potrebe preskrbel, imenovavši jim **kaplana** v osebi Josipa Krančiča in da jim ni drugega treba, kakor da se poslužijo dotičnega odloka, to je da vsprejmejo **kaplana** Krančiča in da se podajo **zopet pod dolinsko župnijo**.

No, pa čemu v »pastirskem pismu« tega omenjati, vsaj je vedel, da je bila vsa ustanovitev nove župnije v Borštu le **gola komedija**, ki ni stala več nego nekaj kilogramov smodnika, nekoliko raketi in bengaličnega ognja! In čemu paš tudi ves aparat dne 29. decembra 1902, ki je imel namen vpe-

ljudi Ricmanjih in drugih 4. kaplanijah **prejénje stanje** nasilstev in krivic. — S tem velikanskim aparatom in parado sta hotela škof dr. Nagl in c. k. r. namestnik grof Goess **rešiti 40 do 50** raznih prošelj, rekurzov, protestov, ki leže v zadevi ustanovitve ricmanjske nove župnije še do dandanes neresene na raznih oblastnijah, kakor so: Rimska kurija, tržaški škofijski ordinarijat, c. k. ministrstvo za notranje zadeve in za bogoučastjena na Dunaju, c. k. r. namestništvo v Trstu, c. k. okrajno glavarstvo v Kopru i. t. d.

Tržaški škof dr. Nagl ne bi bil niti izdal omenjenega »pastirskega pisma«, naslovljenega na Ricmanje, da niso pričeli isti, ogorčeni nad takim **nezaslišanim** postopanjem katoliškega škofa prijavljati na c. k. okrajnem glavarstvu v Kopru svoj pristop na **pravoslavje**.

A čudno je pri tem, da je bil ta tiskani »pastirski list« namenjen Ricmanjem, drugod po tržaški škofiji razdeljen in da je prišlo v Ricmanje da ali ne skup 10 iztisov.

Končno tudi izrek preroka Ezechieja XXXIII, 7—9, naveden v pastirskem pismu, ne pomaga škofu dr. Naglu čisto nič; fakta govore proti njemu, da ni namreč po njegovi krivdi še rešeno cerkveno vprašanje v Ricmanjih, ker **ni** še do danes izvedel v Ricmanjih **niti ene točke**, kar mu je zaukazala sv. Stolica, kakor bomo videli pozneje. Zastonj si tolaži svojo vest z besedami: Če pa ti brezbožniku oznanjuješ, naj za-

pustis svoje poti, on pa jih ne zapusti: on sam bo umrl v svojem grehu, **ti pa si rešil svojo dušo!**

»Da je bilo pastirsko pismo« le prazna fraza, namenjeno le, da se škof dr. Nagl pred javnostjo opere, kaže dejstvo, da so se orožniške demonstracije v Ricmanjih nadaljevale.

Ali je hotel škof dr. Nagl s takim postopanjem pridobiti Ricmanjce?

Vojna na Daljnem Vztoku. Izpred Port Arturja.

Novih važnih vesti izpred Port Arturja ni. Poroča se le, da vlada v trdnjavi veliko veselje, da se je posrečilo tako uspešno odbiti prvi splošni japonski napad. S tem se je tudi okrepilo prepričanje, da bo mogoče držati trdnjavo, dokler ji ne pride na pomoč Kuropatkinova armada.

Po poročilih iz Čufua bombardirajo Japonci neprestano Port Artur. Zlasti intenzivna je bila baje kanonada v noči s ponedeljka na torek. Častniki nemške križarke »Knez Bismarck« ki je usidrana v zunanji luci v Čifu, so mnenja, da se je bila med sovražnima eskadrama pomorska bitka, ker le v tem slučaju je mogoče, da se je v Čifu tako intenzivno slišalo gromenje topov. Ta boj se je vršil, kolikor se je moglo doznati, 20 milj severnovzhodno od Čifua. S križarke se je vsled ugodne lege baje celo videl ogenj strelav. Dva parnika pa, ki sta v torek zjutraj dospela iz Pedilškega zaliva v Čifu, sploh nista slišala nobene kanonade in tudi nista opazila, da bi se v obližju Port Arturja bila pomorska bitka. Sodi se, da so Japonci ponovili napad na zunanje portarturške pozicije, kateri se jim je zadnjič tako temeljito ponesrečil.

Japonske izgube pred Port Arturjem morajo biti res ogromne. Tose

sklepa iz tega, da japonska vlada ne dementira poročil o velikanskih izgubah japonske armade pred portarturško trdnjavo, marveč previdno molči, kakor da bi bila vesela, da vsa ta poročila nimajo niti pojma o dejanskem številu japonskih izgub. In da imajo o svojih neuspehih Japonci pred Port Arturjem marsikaj prikriti, je dokaz to, da se v Tokiju, kakor poroča »Times«, z največjo strogostjo pazi, da na Japonskem niti najmanjša in najnedolžnejša vest o operacijah pred Port Arturjem ne pride v javnost. Uradna poročila o obleganju sicer redno dohajajo v Tokijo, vendar pa se ne obelodani ni eno, kar je pač dovoljni dokaz, da ta poročila ne javljajo ničesar vselega in ugodnega za Japonce.

Javno mnenje na Japonskem prav dobro slutiti resnico, zato se je vseh krogov polastila neka nervozna razburjenost in ljudstvo že glasno zahteva, da se naj obvesti o dogodkih pred Port Arturjem. Vlada pa dobro vé, da bi na narod grozovito vplivalo, ako bi se mu povedalo, kakšni udarci so zadeli japonsko armado na Kvantunškem polotoku, zato raje molči in zagovarja svojo molčečnost z izredno važnostjo teh vojnih operacij.

V obče se sodi, da so Japonci pri zadnjih naskokih na Port Artur izgubili v selem najmanj 25.000 mož.

Poročilo generala Kuropatkina.

Včeraj je poslal general Kuropatkin carju Nikolaju tole brzojavko: V ponedeljek in torek dne 8 in 9. t. m. so se pojavile sovražne predne straže 12 do 15 km severno od Hajčena. Med predstražami se vrše neprestani boji. 6. t. m. se je kozaški poročnik Jeotin z manjšim oddelkom odpravil na rekonosciranje v smeri proti Niučvangu. Med rekonosciranjem je bil ranjen na glavi, a vkljub temu ni zapustil svojega

voja. Dva kozaka sta bila ubita, štirje pa ranjeni.

Z vzhodnega krila ni nikakih novih vesti. Tudi v smeri Liaojang-Sajmaci se ni prigodilo ničesar posebnega. V soboto 6. t. m. se je manjši kozaški voj približal Čianšanu in tamkaj naletel na sovražnika. Vnel se je boj, ki se je končal s tem, da se je sovražnik umaknil. Ubita sta bila 2 kozaka in 15 konjev, ranjenih pa je bilo 12 kozakov.

To poročilo je poslal Kuropatkin včeraj dne 10. t. m., s čimer je pač najevidentnejše dokazano, da ga niso mogli Japonci 8. oziroma 9. t. m. poraziti in vjeti, kakor so poročali z vso resnostjo angleški in berlinski listi!

Tako zanesljiva so poročila vevleuglednih svetovnih angleških in nemških listov. In takim listom verjamejo naši ljudje ponajveč vse, če je tudi še največja budalost.

Vladivostoško brodovje v boju?

Po poročilih iz Londona se širi v Seulu vest, da je bila v ponedeljek pred Gensanom pomorska bitka. Eskadra admirala Kamimure je naletela na vladivostoško brodovje in ga napadla. Zatrjuje se, da se je na ruski strani udeležilo boja več križark in torpedovk. O izidu in podrobnostih boja še ni ničesar znane.

Tudi japonski list »Nišiniši« poroča, da se je vršil boj dve milj pred Gensanom, ne da bi vedel navesti podrobnosti boja.

Hunguzi na kitajskem ozemlju.

»Standard« poroča iz Tienčina: Kitajsko ministrstvo zunanjih zadev je obvestilo japonskega poslanika v Peking, da poroča neki tatarski, v kitajski službi stoječi general, da je 400 Hunguzov pod vodstvom japonskih častnikov prestopilo z bojišča na kitajsko tla. Z ozirom na to so se Rusi pritožili pri kitajski

LISTEK.

Od Reke do Senja.

Črtice iz hrvaških kopališč.

I.

Iz Kraljevice.

(Dalje.)

Položaj Bakra je uprav krasen. Mesto je zgrajeno na griču, ki se razteza ob vzhodu kraljeviškega zaliva. Z onega rta, preko katerega na zapadu kraljeviškega zaliva vodi cesta ob obali in preko pustega grička k kopališču, se odpira lep razgled. V severu je polotok bakerski. V severno južni smeri se na iztoku morske drage (vallone) dvigajo visoko ležeča sela: Sv. Jožef, Sv. Katarica itd.; Sv. Jošt in Hreljin z razvalinami starega gradu in cerkve. Iznad teh se vleče železnica, ki vodi z Reke v Plase, štaciojo za Kraljevico, do kamor te vozi po glavni cesti kočija po več ur. Cesta, ki vodi v Križišće, vodi preko globoke ponora, ki se proti severu spušča v dolino do Bakarca. Onstran mosta, ki je od tal do vrha zidan iz rezanega kamna, pa vodi ta cesta ob desni strani doline, proti jugu do Križišča. Med Križiščem in Bakarčem

je izpod Hreljina v dolini cerkev sv. Trojice. Razgled je imeniten do Bakra, ki se razteza ob severu bakerskega zaliva. Za temi visokimi griči se dvigajo od severnega do južnega zapada kranjski Snežnik, Malagost, Glavina, Tisovec, Stasica, Vetrnjak in predgorja »Velike Kapele«. Seveda se to ne vidi od obali, nego treba je, da se popneš nekoliko višje iznad mesta. Ravno tako se ti odpre lep razgled ako greš po cesti, ki vodi kot nastavek Strosmajerjeve ulice preko Smrike še precej daleč. Ko se jame cesta stalno spuščati, vidiš obalo hrvaško in krško do »Dobrinjske drage« z varošjo Dobrinjem v visokem ozadju.

Kar se tiče četrtega pogaja, to je senca. Zjutraj do kake 10. ure je še mogoče uživati hlad v šetališču, ki se od šole razteza v dveh terasah do blizu ladjedelnice. Namesto stare ropotije bi tudi lahko tamkaj namestili nekaj klopi. Sploh so klopi redko zasejane. Pri jezuitskem samostanu je sicer tudi samo v vzhodu neki gozdič, ki pa je od varoši preveč oddaljen, ob potu pa, kjer je bilo popreje popoldne mogoče uhvatiti malo senoe, je sedaj moderni hotel. Ves pot od hotela Zagreba pa do kopališča šteje

črez pot preko brega 5 klopij, od hotela Zagreb do lučnega poslopja pa eno samo. Ob morski obali jih je od onega mesta, ko se od njega deli pot čez breg h kopališču vseh skup štiri. Tudi vrtič na koncu Strosmajerjeve ulice je zelo redek in imajo samo kakih 5 majhnih in še nespretno nameščenih klopij ter je oddaljen. Sploh popoldne ne moreš ubegniti silni žegi solnca, ako se nočeš doma v večnom tesnih sobicah pariti, drugače, kakor da se zavlečeš v čitalnico, ki je obširna in visoka. Ali če nimaš svojih knjig sabo, se bodeš pri onih 6—7 časnikih dolgočasil, ker te celo ne zanimajo oni neznosni bratski prepiri; Hrvati so sedaj tudi siromašni na leposlovnih listih. A da ni dobiti v čitalnici nobene knjige na posodo, je malo priporočljivo.

Skrbeti bode torej treba za kak park, kakršnega imajo n. pr. v Novem. Tudi pri pokopališču bi se lahko uredil gozdič iz hoj, ki so prilično visoke, primeren park; ali klopi ne bi smele biti pričvrščene tako, da se ne dajo premakniti, ker se senca vedno menja in so pričvrščene klopi 1/10 dneva v solnčni žegi. Ako se hočem pariti, lahko doma ostanem.

Privatniki imajo ob gričih obširnih gozdičev; izmed teh bi moralo mesto enega kupiti, prirediti in zasaditi.

Za nameravani »curhaus« bi bilo treba preskrbeti vsaj kak »železniški in parniški vozni red. Zastonj iščeš na javnih mestih, na pošti in v lučnem poslopju, v gostilnah in v čitalnici javno nabitih oznanil z vozničnim redom. Potem bi bilo skrbeti za različne narodnosti, med katerimi tvorijo Slovenci, včasih Srbi, navadno Madjari in Nemci znameniten ekvivalent.

Ako hoče občina kaj storiti za one goste, od katerih ima meščanstvo največ dobička, — jaz se bojim, da bode v »hotelu« g. Olschbauerja vladala ekskluzivnost; za vsako malenkost, vendar ne more gost hiteti na Reko. Tako pa so tukajšnje gostilne jako slabo preskrbljene z vinom. V vseh gostilnah razen ene cika črno vino, belo pa je — prisegel bi — s sladkorjem popravljen in najzanimivejša pijača stane 40—54 kr. liter. 1/10 litra piva stane 11 kr. in to — tudi »punitigamskega«. Hrana v gostilnah je poskočila v treh letih od 70 kr. na 1 gld., eno drobno jajce stane 4 kr., goveje meso brez priklade 80 kr.,

telečje 80 kr., par drobnih piščancev 1 gld. 40 kr. itd., cenene so pa ribe; mleko za domačine po 8 kr. liter, za tujece po 10—15 kr.

Včasih je po cel teden na trgu na prodaj le krompir, pesa, kumare in napol gnilo sadje, ali pa povsem nezrele slive, ki so gotovo zdravju škodljive; potem pa je nekaj časa dobiti finih sadov.

Komforta ne poznajo nobenega. Ne glede na zahode, ki navadno smrde, tudi v sicer čednih hišah, kjer plačuješ za tri beznice, katerih najmanjša meri: 3.75 × 3.45 × 3.00 m, druga isto toliko, tretja za eno tretjino več in za kuhinjo »osemdeset« goldinarjev mesečno, pa nimaš ni pljuvalnika (Kraljevičani so sploh menda zdravi ljudje, kajti tudi v kursalonu ni nobenega pljuvalnika in ker je v edini sobi dovoljeno pušiti cigarete in smodke, pljujejo gospodje pod mizo, kjer čitajo časopise, in gospe pobirajo nehoti s svojimi krili pljunke. O higijeni pljuvanja še niso nič izvedele oblasti v Kraljevici. V sobah ni nobenega zajca, ki bi bil v ti grozni vročini, ko se noge spote, ako napraviš 100 korakov, tako potrebni; lahkkih črevljev pa v tem prahu in

vlasti, da je kršila nevtralnost. Japonski poslanik zatrjuje, da je popolnoma izključeno, da bi bili vodili Hunguze japonski oficirji.

Ujeti Japonci.

Iz Tomske je došla v Tokio brzojavka kapitana transportne ladje »Idzumimaru«, katero je potopila vladivostoška eskadra, da je on in cela posadka, ki je bila na parniku, bila rešena in se nahaja v Tomsu. Na Japonskem se je dosedaj mislilo, da se je vsa posadka »Idzumimara« potopila. V Tomsu se nahaja tudi 13 častnikov in 66 moških z ladje »Sadamaru«, med njimi tudi štirje angleški oficirji, o katerih se je takisto mislilo, da so se potopili.

Ustavljen angleški parnik.

Iz Plymoutha se javlja: Kapitan tu-sem iz Kalkute dospelega angleškega parnika »Manora« poroča, da je srečal 25 milj južno od rta Finisterre veliko križarko, ki je imela rusko zastavo in bila armirana z mnogimi težkimi topovi. Kapitan je mnenja, da je ta križarka ena izmed ladij, ki jih je Rusija pred kratkim kupila na Nemškem. Imenovana križarka se je približala »Manori« in jo s signali pozvala, da naj razvije svojo zastavo. Ko je parnik to storil, mu je križarka dovolila nemoteno odpluti.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budapešta, 10. avgusta. Zbornica je razpravljala o finančnem zakonu za leto 1904. Posl. Barabas je izjavil, da se rabijo deželne moči za prazno seno velesile, dočim doma revščina čimdalje bolj narašča. Neodvisna stranka začne v bodoče z vso odločnostjo boj za samostalno carinstvo. V imenu ljudske stranke sta govorila Gulner, ki je izrekel vladni svoje nezaupanje in Molnar, ki je zahteval revizijo cerkveno političnih zakonov. Oba sta odklonila finančni zakon. — Posl. Ugron je istotako finančni zakon odklonil, ker vlada ne stremi za tem, da bi se madjarstvo razvilo ter bi se mu zagotovile tiste pravice, brez katerih madjarski narod ne more izpolniti svoje naloge. — Tudi posl. baron Banffy je odklonil predlog, ker je vlada kriva, da polet narodnih aspiracij zadnji dve leti ni imel uspeha. Ministrski predsednik grof Tisza je prevzel izvršitev vojaške organizacije, ne da bi zadostil zahtevam glede madjarskega jezika. Nadalje se je zavezal, da ohrani gospodarsko skupnost z Avstrijo, vključno temu, da je to proti interesom Ogrske. Vse male koncesije so brez vsake vrednosti, dokler ne dobi Ogrska svoje gospodarske samostojnosti. — Ministrski predsednik grof Tisza je izjavil na očitjanje barona Banffya glede hrvaške zastave na Reki povodom prihoda ameriške eskadre, da je pročelje guvernerjeve palače nosilo le madjarsko zastavo. V dekorativni namen se je ob straneh med drugimi zastavami razobe-

sila tudi hrvaška. Glede samostojne carine je ministrski predsednik priznal, da bi taka carina po daljši prehodni dobi, v kateri bi se marsikaj pretreslo, utrdila ogrsko državo. Toda kdo bi imel od tega koristi, ker bi srednji stan zamogel v tej kritični prehodni dobi popolnoma izginiti. — Govorila sta še enkrat baron Banffy in Gulner, nakar se je finančni zakon v splošnem in v podrobnem sprejel.

Budapešta, 10. avgusta. V zvečerni konferenci liberalne stranke je naznanil ministrski predsednik grof Tisza, da bo v jutranji seji državnega zbora predlagal odgoditev istega do 10. oktobra.

Kronanje kralja Petra.

Belgrad, 10. avgusta. Kronanje se vrši 21. septembra v Belgradu, mazičenje pa pozneje v Čiči.

Belgrad, 10. avgusta. Skupščina bo prisostvovala kronanju polnoštevno, a poprej se ne skliče. Zaradi slabe letine in z ozirom na bratsko državo Rusijo, ki je zapletena v vojno, se bo vršila slavnost v skromnih mejah brez potratnosti in sijaja.

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 10. avgusta. Iz Macedonije prihajajo čimdalje obupnejše vesti o zatiranju Bolgarov. Ječe v Kosturu so prenapolnjene množice in mladeničev, ki ne vedo zakaj so jih zaprli. Na vprašanje jim odgovarjajo policaji: »Par mesecev morate ležati v ječi, da vas izkušnje ne premočijo, da bi šli med vstaše. Na zimo odidete zopet domov.« A od česa naj ti ljudje pozimi živijo? Celo verige jim kujejo okoli nog in vratu, da bi ne ušli. Duhovnikom in učiteljem turška vlada noče dati službe, da bi jih na ta način prisilila, da se izselé.

Spor med Ameriko in Turčijo.

London, 9. avgusta. V današnjem ministrskem svetu je izjavil državni tajnik Hay, da je severno-ameriška vlada začela nova pogajanja s Turčijo; ako se tudi ta pogajanja razbijejo, zapusti ameriški poslanik Carigrad ter odide na ameriške brodovje, ki stoji pred Smirno; na ta način bi postal položaj zelo resen.

London, 9. avgusta. Turški poslanik v Washingtonu je vprašal državnega tajnika Haya ali je res, da odide ameriška eskadra pred Smirno. Hay je izjavil, da je to popolna istina. Zedinjenim državam je potrpljenje pošlo. Ako sultan ne ugodí ameriškim zahtevam, bo ameriško brodovje Smirno zasledilo ter jo toliko časa imelo zasledeno, da dobi zadoščenje.

London, 10. avgusta. Današnji ameriški ministrski svet je sklenil, da odpokliče poslanika iz Carigrada ter pretrga diplomatske vezi med Turčijo in Zedinjenimi državami, ako sultan odkloni ameriške zahteve. Ameriško brodovje ostane

pred Smirno toliko časa, da se ta sodeva med Turčijo in Ameriko dožene.

Waldeck-Rousseau †.

Paris, 10. avgusta. Bivši ministrski predsednik Waldeck-Rousseau je danes popoldne umrl valed nove operacije na jetrih v starosti 58 let. Prvotno je bil odvetnik v Rennesu. Leta 1879. je prišel v zbornico, leta 1881. je postal minister notranjih zadev. Kot tak se je pokazal ostrovidnega političnega pisatelja. Leta 1894 je prišel v senat, a leta 1899. je prevzel vodstvo francoske vlade kot ministrski predsednik. Našel je burne čase valed Dreyfusove afeje in klerikalnega gibanja. Leta 1902. je valed bolezní odstopil ter se ni več pokazal v javnosti.

Volitev predsednika v Zedinjenih državah.

London, 10. avgusta. Rooseveltov protikandidat je demokrat Alton Brooks Parker. Isti je 52 let star ter je bil prvotno ljudski učitelj. Ko sta si z ženo prihranila nekoliko denarja, je šel študirat jus. Prestal je izbirno vse izpite ter se hitro pomikal v službi vključno temu, da je bil vodja demokratične stranke. L. 1897. je bil s 60.000 glasovi večine izvoljen za predsednika apelacijskega sodišča na 15 let ter ima kot tak 70.000 frankov letne plače.

Angleži v Tibetu.

London, 10. avgusta. Tako lahka pač še ni bila Angležem nobena okupacija kot je sedanja v Tibetu. Nihče se jim ni resno ustavil, sam vladar je bežal iz prestolnice ter zaukazal, da ne sme nihče nič žalega storiti Angležem. Seveda bo Dalaj-Lama tudi brezdvomno privolil, da se nastavi v njegovi prestolnici angleški rezident, a sčasoma preide Tibet v nekako vazono razmerje k Angliji, dokler ne zgubi popolnoma svoje samostojnosti za veke.

Sadna razstava v Radovljici.

Paviljonska stavba za sadno razstavo izvrstno napreduje. Delo izvršuje domači tesarski mojster gosp. Ivan Dornič, lastnik mehanične tesarske delavnice. Že dosedanja dela kažejo, da je g. Dornič mojster v svoji stroki. Prihodnji teden bo vsa stavba že pod streho. Potem se prične z okraski in potem z dekoracijami.

Vse kaže, da bode ta stavba nov kras Radovljice.

Poslopje bo z zelenjem in zastavami sijajno okrašeno. Že stavba sama bode vredna, da razstavo obišče mnogo gostov. Posebno lepo bo pročelje in portal, nad katerim bo sijal Vodnikov stih:

Jablane, hruške
in druge cepé,
Cepi v mladosti
za stare zobé!

Na stenah pa bodo razne slike v konturah predstavljale sadjarstvo

in njega razvoj. Reši se torej sme, da naša Gorenjska, osebno pa Radovljica, še ni imela kaj tacega.

Zanimanje za sadno razstavo v Radovljici je od dne do dne živahnjeje. Osebno iz bližnjih krajev se oglašajo čim dalje več razstavljavev sadja in sadnih pridelkov; med oglašanimi udeležniki je že dokaj zelo odličnih imen. Z veseljem pa pričakujemo dejstvo, da je bil gosp. Ivan Hribar, župan stolnega mesta Ljubljane in posestnik v Cerkljah, prvi med prvimi, ki se je oglašil za udeležbo z raznimi vrstami sadja in poslal znatno svoto za razstavni fond. G. Hribar je s tem časten zgled drugim sadjerejem. Slava mu! K udeležbi je naznanjenih tudi nekaj izdelovalcev v stroko sadjarstva spadajočih strojev, ki bodo v poseben kras razstavi.

Udeležencem sadne razstave v Radovljici se daje na znanje, da naj hité poslati zglasilne pole, ki so bile od odbora razposlane na vse občine, kmetijske podružnice, zasebnike, grajska oskrbníštva itd. na Kranjskem in osebno na Gorenjskem. To naznanja odbor v njih lastnem interesu, da dobe odkaznega lepega prostora. Komur bi karkoli ne bilo jasno, naj se obrne naravnost do pripravljalnega odbora sadne razstave v Radovljici, ki bo šel vsakomur rade volje na roko. Naj nikdo, komur je za napredek domače sadjarje, ne zamudi te izvenredne prilike, da postane deležen sadov razstave. Zaslужni razstavljalci bodo obdarovani z lepimi darili za zasluge.

Deželni odbor kranjski je daroval znatno svoto v denarjih, katera se ima porabiti kot darilo najboljšim kranjskim sadjarjem, ki bodo razstavili na radovljiški sadni razstavi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. avgusta.

„Gentleman“ na Kamnu.

Gospod dvorni svetnik Šuklje še vedno trpi, dasi je deževalo, na svojih možganih. Ta človek se čisto nič ne zaveda lastnih svojih rovtarskih manir, kojih bi se po pravici imel sramovati najslabši planšar pod Triglavom! Zanj je čase suje in pluje, psuje in sramoti vse naokrog; svoje politične nasprotnike izroča javnemu zasmehu, ter se sploh obnaša, kakor bi bil ravnokar ušel g. dr. Robidu izpod rok. Dolgopeti »belokranjski junak« meni, da je njemu vse dovoljeno, drugi pa da morajo mirno prenašati vse tiste smeti, koje se zljubi njemu, dvornemu svetniku brez službe, (ki je sedaj s svojim »značajem« in s svojim »prepričanjem« srečno prijadral do svojega domicila v ponočni posodi kranjske klerikalne stranke) na nje metati iz tega domicila! Ča tega mirno ne preneso, pa niso gentlemani, katerih po mnenju gospoda Šukljeta v naši stranki sploh ni. On je v Slovencih prvi in edini gentleman; seve po lastnem mnenju! So pa tudi možje, ki Boga hvalijo, da niso taki gentlemani,

kot je Šuklje na Kamnu, in ki žive v zavesti, da bi tedaj, ako so taki gentlemani, kot je Šuklje na Kamnu, ne sedali na kamen, temveč se skrili pod kamen. Sicer pa Šukljetu še vedno priznaušamo, dobro vedo, da se mu v notranjih delih glave izvršuje nekak proliferacijski proces; na ustnih organih pa brezdvajbeno tudi boleha, tam se ga je prijala prava in pristna eunuresis! Bodimo torej usmiljeni in popustljivi, ker imamo pred sabo — bolnika!

Katoliška ponemčevalnica.

Kolikrat smo že ožigosali to grdo in zavratno germanizacijo, ki jo uganjajo Uršulinke po svojih zavodih. Navidezno se seveda delajo, kakor da v narodnem oziru nimajo nikakih namenov, ker tako kakor v prejšnjih časih ne morejo več nemškutarstva gojiti, ali skrivaj delajo vedno na eno in isto: na ponemčevanje mladine. To se vidi pri vsaki priliki. Tako so ljubljanske Uršulinke »am Tage der Jubelfeier der unbefleckten Empfängniss Mariä« dne 14. julija priredile v samostanu »Festspiele«. Seveda je bilo vse od konca do kraja izključno nemško. Program je bil samo nemški, peli so Marijini otroci samo nemško, obe gledališki igri sta bili nemški, še glasbeni komadi so bili samo nemški. To je tista prekanjena metoda, s katero ljubljanske Uršulinke pospešujejo germanizacijo: Otroci naj vidijo, da je slovenski jezik zaničevan, da je slovenska umetnost prezirana pri šolski slavnosti, naj vidijo, da je v veljavi in v časti le to, kar je nemško — potem ni zlodej, da se ne bodo sramovale svojega materinega jezika in svoje narodnosti!

Otvoritev »Narodnega doma« v Brežicah.

Obeta postati veličanska manifestacija slovenskega življa nele za Spodnje Štajersko, ampak za slovensko zemljo sploh. Velikanskim pripravam za to slavnost bode odgovarjal tudi velikanski moralni uspeh. Pevec se je oglašilo toliko, da pač še ni donela naša slavna slovenska pesem iz tolikih grl tako mogočno po starodavnem mestecu, kakor bode dne 14. avgusta Pevska družba iz Zagreba, Samobora, Celja, Ljubljane in Žalca so prijavila nad 300 pevcev. Sokolska družba iz Zagreba, Ljubljane in Celja pridejo korporativno. Narodnega občinstva pričakujemo od vseh strani slovenskega ozemlja. Breškimi okolicičanom Slovincem bode ta slavnost čestla v neizbrisnem spominu, saj je dom, ki se bode blagoslovil, njih dom, kamor naj bi tudi pozneje zahajali kot v narodno naše avetišče. Kdor le more, naj ne zamudi prilike, priti v Brežice na lepo slavo. Ostala mu bode jasna slika v duši, da je Slovincstvo nepremagljivo na Štajerskem, da se naše narodne trdnjave krepijo in širijo. Na svidenje hrvaški in slovenski bratje!

Pogovor in sklepi slovenskih umetnikov glede jugoslovanske umetniške razstave v Belgradu.

V nedeljo 7. t. m. se je vršil pogovor slov. umetnikov o jugoslovanski umetniški razstavi v Belgradu. Na povabilo dija-

po potih s šiljastim šljunkom ne morem priporočati.

Sicer si pa ljudje domišljujejo, da mora biti tukaj vse napol zastoj. Ako bi bila okolica bogata ali rodovitna, se ne bi čudili cenenosti. Tako pa, morajo vse, celo vodo dobavljati iz tujih krajev. Zatorej tudi cene v gostilnah 1 gld. za hrano opoldne in zvečer niso pretirane in samo kak nemški lačenbergarski ministerialrat iz Beča je mogel najti, da je pristojbina za kopanje po 15 kr. za odrasle in po 75 za otroke, da je hrana in da so stanovanja preskopa in predraga (plačeval je 1 gld. za sbo z dvema posteljama) ter je pobegnil koj drugi dan v Piran, kjer menda pričakuje, da mu bodo dajali zastoj kopeli, pa morda še kaj doplačali zato, da bodo smeli njegovo in njegovih rodbinskih članov kopališke obleke hraniti.

Summa summarum ima »Kraljevica« zadosti lepo kopališče, ne preveč drago življenje v njem, pa tudi ne preceno. Nekaj temnih strani pa sem tudi omenil, ki ne delajo življenja, razen v kopališču, preveč udeobnega.

»Kraljevica« je bila last hrvatskih knezov Frankopanov in Zrinjskih. Po nesrečni zaroti ogrskih in hrvatskih

knezov in po konfiskaciji imetka J. 1671 obglavljenih junakov, je prišla v posest cesarja Karola VI, očeta Marije Terezije, ki je spoznal izbornost kraljeviškega pristanišča ter dal zgraditi imenitni kamniti škver.

Med Slovenci je tukaj stalno nameščen neki kovač s svojo družino z Vrhnike. Vsi govore med seboj slovenski, bero pa reški »Novi List«, katerega so hrvatski popovi istotako bojkotirali, kakor naši »Slovenski Narod«. Ker imajo pred kovačnico vedno kako kočijo v popravi, se spravi zvečer vsa družina po večerji v kočijo in se ohlaja na mehkih sedežih kočij s čašo vina od napornega dnevnega dela pri zapaljeni kovačnici in ob pripekajočem solncu.

Med ljubljanskimi prehodnimi gosti so zastopniki juristov (advokati, notarji, sodniki), pedagogov (ravnateljev, profesorjev, učiteljev), uradnikov, obrtnikov, zasebnikov. Vobče so s kopeljo zadovoljni, samo dvorni založnik in en advokat sta jo zaradi neznosne vročine kmalu domov popihala. — Drugim pa ugaja kopanje v Kraljevici tako, da se hodijo ne samo dvakrat na dan, nego celo po večerji ob polnoči kopat. Ker pa so v takem stanu, kakor je pozni uri

primeren, bili nesposobni razlikovati svojo kopelno obleko od tuje, in so celo nekaj obleke izgubili, jim je bil posestnik, predno je za to nepristojnost izvedel, kopanje osebno dovolil, drugi dan pa dohod h kopeli, ki je bil dotlej odprt, takoj zakleniti dal in tako nadaljevanje ponočnjaškega kopanja preprečil.

Tudi za »ponočni mir« bode moralo skrbeti mesto. Doselej ima Kraljevica menda dva policista, ki se ponoči umakneta javnosti. Ker si celo olikani Slovenci štejejo v posebno čast svojo nezmerno spretnost v uničevanju alkohola, so čisto pripravljeni razgrajati ponoči. Celo »dame« se ne stidijo potikati se do polnoči po kavarnah in gostilnah in potem vračati se z glasnim petjem in nebrzdanim krohotanjem v družbi pripitih gospodov domov ter krasti miru in počitka potrebnim ljudem spanje. Tako poenjanje ne bode utrdilo dobrega imena Slovincov, kakor ga niso utrdili trije glumci, ki si, po krivdi seveda, pripisujejo naslov »člani slovenskega gledališča« v Ljubljani in so spomin zapustili s svojimi neplačanimi dolgovi. Takim individuum naj »Dramatično društvo« prepove imenovati se »član slovenskega gledališča«.

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

X.

(Dalje.)

V tem, ko je daleč okrog samostana med ljudstvom vrelo, ko je ljudstvo, četudi ne formalno pa duševno odpadalo od katolicizma in se je pripravljal velik kmetijski punt, je vladalo v samostanu še vedno isto veselo in razkošno življenje, kakor v najlepših dnevih meniške vsegarnogostnosti. Samostanci so prepuščali gospodarstvo patru Celestinu ki je z železno roko, s pravo tiransko krutostjo vladal podložne kmete, trdno prepričan, da le na ta način ohrani kmete v pokorščini. Samostanske ječe so bile prenapolnjene in skoro vsak dan je na samostanskem dvorišču tleskal pleteni bič po golih kmetijskih životih in je kri močila peščena tla. Na cigane in na prisego kralja Davida, da se mašuje za to, kar je njegova Ester prestala v samostanu, je pater Celestin le še redkokdaj mislil. Cigani so bili pred vojaki pobegnili in se od tedaj niso več prikazali v bistriški okolici. Varnostne priprave v samostanu so veljale sedaj kmetom, pred katerimi so menihi imeli tak strah, da se ni nihče upal iz sa-

mostana, če ga ni spremljalo več obo-roženih stražarjev. In še to spremstvo ni dosti pomagalo, kajti primerilo se je večkrat, da je izza kakega grma počil strel na mimo idoče menihe.

Ciganska četa, ki je ležala v gozdu, je nestrpno čakala, kdaj se odpro samostanska vrata in se odpeljejo menihi v Brezovico. Simon Kozina je bil obvestil kralja Davida, da je v gradu pri Brezovici umrla stara gospodična, ki je skoro vse svoje imetje volila samostanu, in da se vsled tega udeležijo samostanci njenega pogreba in zdaj so cigani čakali, da se odpravijo menihi k pogrebu.

Najnestrpnejši je bil kralj David sam. Nemirno je hodil na svojem stajališču sem in tja in zrl doli na samostan, kjer so na dvorišču hlapci konje sedlali in jih upregali v vozove. Simon Kozina pa je ležal za grmom in smehljaje opazoval svojega zaveznika.

Simon Kozina je bil ta dan zadovoljen, kakor že dolgo ne. Ta dan je moral donesti bogato plačilo, ogromno premoženje, katero mu je bil kralj David zagotovil s sveto prisego, ako mu spravi pod nož patra Celestina. Simon Kozina je izvohtil, kar so menihi sicer skrbno prikrivali, da se udeležijo pogreba v Brezovici, in napravil

škega umetniškega društva »Vesne«, ki je prevzelo prireditve slovenskega oddelka te razstave, se je zbralo precej veliko število slovenskih umetnikov. Nekateri so se dali zastopati po navzočih s pismenimi pooblastili. Posvetovanje je otvoril g. Šaša Šantel kot predsednik društva »Vesne«. Predital je najprej daljše poročilo o dosedanjih pripravah in sklepih glede omenjene razstave. Omenjal je sklepe V. obnove zbor »Vesne« na Dunaju, odborovih sej »Vesne«, obeh sestankov slovenskih umetnikov, ki sta se vršila 16. in 17. julija v Ljubljani, in tudi ukrepe umetniške združbe »Sava«. Obrat je nadalje o kratkih besedah, v kakem smislu so se vršila dosedanja pogajanja z »Izložbenim odborom« v Belgradu. Ko se je vzel njegovo poročilo brez ugovora na znanje, se je sklenilo po triurnem posvetovanju obvestiti slov. umetnike potom časnikov o sledečem: 1.) Kakor že znano, morajo vsa za jugoslovansko umetniško razstavo namenjena dela prispeti med 20. in 25. avgustom v Ljubljano z naslovom: »Vesne« v Ljubljani. V vsakem zaboji sme biti le toliko slik, kolikor jih je mogoče pritrčiti s pomočjo vijakov na zabojske stene. Vsak kip pa mora biti v svojem zaboji. 2.) Vsi transportni izdatki pošiljatev do Ljubljane se vračajo le od onih del, katere je sprejel presojevalni komite. 3.) Ker ima umetniška združitev »Sava« svoj jury, istotako tudi »Vesne«, se je sklenilo na shodu postaviti poseben jury za one slov. umetnike, ki ne pripadajo nobeni združbi. Imena teh jurorjev so se s pomočjo glasovanja sestavila, ter se bodo razglasila v slov. dnevnikih. Ako po preteku osmih dni ne bode ugovora proti temu odseku od vsaj 5 sodelujočih umetnikov, se bode smatral jury kot priznan. Vsa imena jurorjev se objavi, kakor hitro bodo došli odgovori od postavljenih kandidatov, da sprejmejo svoja mesta. 4.) Kot zastopnik slovenskih umetnikov v belgradskem odboru, ki bode izbiral dela za častne nagrade in predojo pri loteriji, je bil enoglasno voljen g. dr. Miljutin Zarnik, ki pa časti ni sprejel. Zato ostane to vprašanje za sedaj še nerešeno. 5.) Končno so zborovalci sklenili informirati se še natančno v Belgradu o vseh detaljih glede dekoracij, velikosti prostorov i. t. d. v »Narodnem muzeju«. Nato se je predsednik zahvalil za udeležbo vsem prisotnim, katerih večina se ni strahla daljših potov radi tega zborovanja, ter zaključil zborovanje.

— **„Strok. društvo mizar-skih pomočnikov za Kranjsko v Ljubljani“** priredi 14. t. m. veliko ljudsko veselico na bogato okrašenem vrtu in salonu restavracije g. Mraka (»pri Levu«) na Marije Terzije cesti. Pri veselici sodeluje nastajajoča za to naročen močan salonski tmburaški zbor iz Zagreba. Poleg godbe in petja bo preskrbljeno za raznovrstna druga razvedrila, kakor srečolov z nad 200 dobitki, šaljiva pošta, bombe, korianolli itd. Od 6. ure popoldne do jutraj ples. Pričetek ljudske veselice ob 3. uri popoldne. Vstopnina za osebo 20 novč., otroci prosti. Ker je čisti dohodek namenjen novoustanovljenemu podpornemu za kladu za bolne in invalidne mizarje, se za mnogobrojno udeležbo priporoča. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica dne 15. avgusta.

— **Postojnska gasilska slavnost.** Prostovoljni požarni

brambi vidi se neposredno pred slavljem 25letnice umestno, p. n. goste opozoriti na slavnostni vlak, kateri odide dne 14. t. m. iz Ljubljane ob 7.20 v jutro ter dosepe v Postojno ob 9.23. Cena vožnji je sem in tja 2 K 70 v za III. in 4 K 10 v za II. razred. Zglasiti se je pri zavzemnem tajniku g. Troštu. Vstopnice k jamski slavnosti dobivale se bodo pred ohodom v jamo; one za koncert »Pri kroni« pa pri dotični blagajni.

— **Vozni listki** za posebni vlak v Postojno dne 14. t. m. dobivali se bodo pred ohodom pri blagajnici na južnem kolodvoru. Vlak odhaja ob 7. uri 20 min. zjutraj.

— **Poročil se je** tipograf gosp. Pavel Jeločnik z gđ. Antonom Čišnovarjevo. Čestitamo!

— **Pevsko društvo „Zvon“ v Šmartnem pri Litiji** priredi v nedeljo, dne 14. t. m. izlet na Drenikov vrh v gostilno g. Alojzija Rusa. Odhod iz Litije s poštnim vlakom ob 11. uri 53 min. dopoldan in prihod v Ljubljano ob 12. uri 35 min. popoldan. Na sporedu je petje (vodi učitelj gospod R. Pleskovič) in prosta zabava. Zvečer se prižge umetniški ogenj. Začetek ob 5. uri popoldan. Vstopnina 60 h za osebo. Ker je čisti dohodek namenjen za »Učiteljski konvikta«, se preplačila hvaležno sprejemajo.

— **Prvo slovensko pevsko društvo „Lira“ v Kamniku** priredi v nedeljo, dne 14. t. m. o prihodu slovenskega pevskega društva »Vraska Vile« slavnost Ob 3. uri popoldne sprejem »Vraska Vile« pri slavaloku. Pozdrav gostov pred mestno hišo po g. županu Močniku. Po pozdravu podari gospica Ivanka Terpinčeva v imenu kamniških rodoljubkin zastavi »Vraska Vile« trak. Obhod po mestu. Vsprejema se udeležijo tudi slavna društva: »Narodna italnica« z zastavo, »Veteransko društvo« z zastavo in oddelek gasilcev. Ob 1/5. uri popoldne koncert pevskih društev »Vraska Vile« in »Lira« na vrtu Fischerjevega hotela. Med posameznimi pevskimi točkami in po koncertu svira kamniška mestna godba. Pri neugodnem vremenu vrši se koncert v prostorih Narodne italnice.

— **Koncert s plesom** priredi tamburaško društvo »Sloga« iz Dol. Logatec v gostilni »pri Mantu« na Vrhniki v prid pogorelcem v Podpeči. Vstopnina za osebo 50 vin. Začetek ob pol 8 zvečer. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Veselica se vrši ob vsakem vremenu.

— **Pameten dečko.** Učenec I. gimnazijskega razreda v Kranju, Franc Pogačnik, sin dež. dcaarja S. Pogačnika v Gorenji vasi, je doma v hribu pasel mlado ovco, ko ga je pičil gad v levo roko. Fantič je bil toliko hladnokrven in preudaren, da je takoj vzel nož, si izrezal rano in kri izsesal, potem pa roko s konopcem prevezal ter tako sam odstranil vso nevarnost.

— **Mokronoški cerkveni pevci** so se pred par dnevi poneli stepli med seboj in je neki F. Kolenc svojega tovariša celo telesno tako poškodoval, da so istega morali prepeljati v bolnico. Žandarmerija in sodišče imata cerkveni zborčev v rokah. Radovedni smo, kedaj bodo ti cerkveni pevci zopet nastopili pred Najsvetejšim v vlogi ponočnih prepečev.

— **Iz Dolenjskih Toplic** se nam poroča, da je tam dovolj dobre pitne vode, če tudi vodo-

vod ne funkcijonira, ker se nahajata v Toplicah dva dobra mrzla pitna vrelca, katera oba nikdar ne usahne. Kljub temu dovažajo Topličani vsak dan tudi mrzlo podturnsko vodo na dom, tako da je glade pitne vode vsestransko ustrezno.

— **Izvoz živinske klaje prepovedan.** Današnji državni zakonik prinese ministrsko naredbo, s katero se prepoveduje izvoz živinske klaje, kakor detelje, sena in otave, slame, plev, drož, repe, koruze, ovsa, krompirja itd. Na ta način se hoče zaščititi pomanjkanje klaje doma, posebno pa se vlada boji, da bi ne mogla aprovizovati armade.

— **Tragičen samomor.** V Sežani se je včeraj usmrtil posestnik in trgovec Andrej Goljevčič. Nesrečni se je pred 11 leti poročil z Uršulo Nadižarjevo iz Sežane, ali ta zakon ni bil srečen — vzlic veterinaru otrokom. Zadnji čas so se domači prepričali posebno poostri in prišlo je od tega, da je Andrej Goljevčič svojo ženo tako pretepel, da ga je okr. sodišče obsodilo na sedem dni zapora. Te dni bi bil moral Goljevčič, katerega je omenjena obsodba silno potrla, nastopiti svojo kazen. Včeraj po obedu je šel Goljevčič v svojo sobo, reka, da se gre obriti, a komaj je bil sam, se je slekel in si z britvijo prerezal trebuh, od ene strani do druge. Zarezal je tako strahovito, da si je prerezal jetra in ledice. Poklicani zdravnik ga je odpravil v Trst, kjer je siromak še včeraj umrl.

— **V konkurz** je prišel trgovec z usnjem v Trbovljah Josip Berger. Za oskrbnika je nameščen dr. Kolšek odvratnik v Laškem.

— **Zgorela je** pri Gorici Leberzova tovarna za užigalice.

— **Strelna udarila** je včeraj popoldne v hišo Ivane Rajgljeve na Glincah št. 100. Udarila je v streho in je pol metra na široko po celi dolgosti strehé razbila opeko in strešni tram razdrobila v trske. Tudi več šip v hiši je razdrobilo. Druge nesreče se pri ljudeh ni zgodilo, kakor da se je vsa družina močno prestrašila.

— **Nepreviden kolesar.** Danes popoldne je na Emonski cesti neki kolesar povozil Jurja Ungerja, 14letnega delavca pri Kranjski stavbni družbi ter mu poškodoval levo roko. Ker mu je kri iz roke hudo lila in je ni bilo mogoče ustaviti, so ga prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Nesreča.** Danes zjutraj med 7. in 8. uro je šlo kolo železniškega voza na Rudolfovem kolodvoru do lavcu J. Vidicu čez obe nogi in mu jih zmečkalo. Prepeljali so nezavetnega z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Tatvina.** Gostilničarici M. R. je ukradla natakariica Katarina Gobec žensko krilo, vredno 12 K.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj so se z južnega kolodvora odpejlali v Ameriko 4 Slovenci, nazaj pa je prišlo 30 Slovencev in Hrvatov. — 11 Hrvatov je šlo iz Zagreba v Hrušico.

— **Izgubljene reči.** Neža B. je izgubila tri zlate prstane, vredne 68 K. — G. Antonija Siehl je izgubila denarnico, v kateri je bilo 4 K denarja. — Danijel Vrhovnik je izgubil srebrno uro z verižico, vredno 12 kron.

— **Posredovalno delovanje mestne posredovalnice za delo in stanovanja v Ljubljani v mesecu juliju.**

V primeri z lanskim letom enakega meseca je došlo v tem mesecu nekoliko manj oglašil, osobito pri delojemalcih. Isto razmerje je tudi a prejšnjim mesecem tekočega leta. V posameznih poklicih je zlasti primanjkovalo dninarjev, prometnih uslužbencev in obrtnih delavcev, pri ženskem delu pa gostilniških, kuhinjskih poslov in hišnih poslov. V ostalih poklicih so se došla naročila povolno reševala, izvzemaš vnjanja naročila, ker uslužbenci jako neradi iz mesta odhajajo. Povpraševanje za vajece je vedno veliko, a istih skoraj ni dobiti. Istotako je s stanovanji, ker zlasti malih in srednjih stanovanj jako primanjkuje in je imelo posredovanje v tem oziru le deloma uspeh.

— **Brzoparnik „Kaiser Wilhelm der Grosse“,** je včeraj zjutraj ob 9 uri srečno dospel v New York. Zastopnik tega društva je g. Edvard Tavčar, Kolodvorske ulice št. 35.

— **Najnovejše novice.** — 600.000 kron za vremen-skega proroka. V ameriškem senatu je predlagal neki kalifornski poslanec, naj država razpiše 600.000 kron tistemu, ki bi vsaj en teden v naprej zanesljivo napovedal vreme. — Grad v Trstu je prodan na dražbi za 95.000 K.

— **Mrličje poljubovati** je nevarno. V Budapešti bi se bila morala včeraj vršiti poroka podjetnika Caya a bčerjo mitničarja Borosa. Pretečeni teden je umrl oče deklce. Hči je mrtveca večkrat poljubila, a takoj zbolela za zastrupljenjem ter v par dneh umrla. Ženin se je na njenem grobu ustrelil.

— **Podražen je** sladkorja bo trajalo le do 1. septembra t. l.

— **Novo glavno mesto v Avstraliji.** Pred poldrugim letom se je ustanovila zveza avstralskih držav. Zvezni parlament, ki je do sedaj zboroval v Melbourneju, si je izvolil ravnokar za glavno mesto siromasno vas Dalgety, ki šteje le 300 prebivalcev, toda v par letih se bo razvilo v moderno mesto, ker ima ugodno lego.

— **Bogata tatica.** V kopalnišču Newport se je pripetilo mnogo tatvin raznih dragocenosti. Gostje so bili skrajno vznemirjeni, ker se je vsak dan slišalo o novi tatvini. Še večje pa je bilo vznemirjenje, ko se je zvedelo, da je policija našla za 200.000 dolarjev ukradenih dragocenosti v stanovanju žene nekega milijonarja. Tatvina se seveda »potala«.

— **300letnica hranilnic** se sme praznovati letos. Prebivalci Evrope in Amerike štejejo dandanes 67 milijonov vlagateljev v hranilnice a prihrankov je izkazanih 395 milijard v frankih. Prva ideja za hranilništvo je bila Francoza Hugues Delestresa, »docteur en droit«, upokojenega poslanika. Načrte je v ta namen podrobno izdelal že leta 1604, toda uresničili so se šele leta 1778, in sicer je bilo mesto Hamburg, ki je ustanovilo prvo hranilnico. Leta 1786 je sledilo mesto Oldenburg. Pozneje so se hranilnice polagoma širile po večjih mestih Nemčije, Švice in Anglije. V Severni Ameriki je dobilo mesto Boston prvo hranilnico 1. 1861.

— **Napačni mobilizator.** V ruskem okraju Volhinja se je pojavil po vaseh neki mož v častniški uniformi, sklical vaške starejšine ter jim naznanil, da je prišel po rezerviste, ki jih mora že drugi dan odpeljati na vojsko. Seveda je nastalo tarnanje po celi vasi. Uniformirani gospod pa je dal razumeti, da sme za primerno okupnino tudi rezerviste oprostiti. Vsak se je hotel odkupiti s tem, kar je premogel. Na ta način je osleparil več vasi, končno pa ga je vendar dobila policija v roke.

— **Po raznih znakih** spoznajo in ulovijo oblasti zločinca. Najbolj zanesljivo izmed teh znamenj pa bi bili zobje. Vsak zobozdravnik ohrani natančni zaznak vsakega zobovja, ki ga je imel v operaciji. Zobje so izmed vseh dej človeškega telesa najmanj spremenljivi, ostanejo celi celo po smrti. Po velikem Charité Bazar ognju v Parizu so bila trupla sežganih oseb spoznana ravno po zobovju s pomočjo zaznamkov, ki so jih še imeli zobozdravniki. Na isti način bi se tudi kaj lahko dalo spoznati zločince — če bi si namreč ne dali narediti napačnih zob.

— **Prvih šest mesecev** letošnjega leta je bilo v Ameriki 5338 bankrotov, to je za 113 odstotkov več kot lansko leto v istem času.

— **Ameriški akademiki.** Kakor pove ravnokar izdana statistika, so si mladeniči, ki so letos dovršili vseučilišča Yale, Harvard, Princeton in Columbijs, izbrali sledeče poklice: 314 trgovino, 109 učiteljstvo, 29 duhovništvo, 14 časnikarstvo, 1 politiko, 255 jurispruden-cijo, 46 medicino, 32 bankarstvo, 106 zemljemerstvo, 24 arhitektoniko,

1 umetnost, 1 glasbo, 2 gospodarstvo, 1 prirodopisno znanstvo in 24 znanost sploh. Največ dobi akademsko izobraženega naraščaja potemtakem trgovina.

— **Kaj je pravzaprav st. loubiška svetovna razstava?** Ona obsega 1250 oravov zemlje, torej več kot dvakrat toliko kot je obsegala čikaška svetovna razstava. Stoji v lepem, gozdnatem in hribovitem parku, ki je dve milj dol in eno širok. Trebalo je šest milj plotov, da so jo ogradili. Znotraj razstave je 36 milj cest. Stala je razstava več kot 50 milijonov dolarjev ali več kot trikrat toliko kot je stala vsa zemlja, ki jo je l. 1803. kupila od Napoleona Amerika, katere nakup letošnja svetovna razstava proslavlja. Mesto St. Louis samo je dalo za razstavo celih pet milijonov dolarjev. Kongres je dal tudi pet milijonov. St. Louisi meščani so tudi dali pet milijonov. Država Missouri je dala en milijon. Paviljoni raznih držav, ceste, poslopja, privatne koncesije — vse to je stalo kakih 30 milijonov dolarjev. Zvezna vlada je vsega skupaj za poslopja in predmete na svojih oddelkih izdala skoraj sedem milijonov. Zvezna vlada je razstavnici družbi posodila štiri milijone dolarjev. Države so za razstavne predmete dale nad šest milijonov. Francoska in nemška vlada je vsaka dala več kot milijon, kitajska in japonska vsaka več kot pol milijona. Za same kipe na razstavnem prostoru je bilo izdanih pol milijona dolarjav.

— **Kako je skrbljeno v Parizu za varnost.** Nedavno je nastal v zloglasni pariški ulici d'Allemagne požar. Dočim je vse hitelo k pogorišču, seveda tudi policija, pojavilo se je v napol praznih hišah 20 oboroženih roparjev, ki so posamezne domačine prisilili, da so jim izročili vse dragocenosti. Roparska družba je končno narasla na 60 mož, ki so ustavili poulično železnico ter oropali potnike.

Telefonska in brzajavna poročila.

Trst 11. avg. V hiši Edgarda Rascovicha, sina pred kratkim umrlega tržaškega podžupana, je policija danes izvršila natančno hišno preiskavo. Uspeh te preiskave še ni znan. Rascovich je zapleten v afero z bombami in je pobegnil tisti dan, ko je prišla policija bombam na sled.

Dunaj 11. avgusta. Iz Budimpešte se poroča, da je ogrska policija ujela poštnega oficijala Zdinskega, ki je v Galiciji poveril veliko svoto in potem pobegnil.

London 11. avgusta. Zapo-vednik tibetske ekspedicije je došel v Lhaso in je bil slovesno sprejet, toda Dalaj Lama je pobegnil.

Rusko-japonska vojna.

London 11. avgusta. Senzacionalno vest beležijo danes listi, da je namreč rusko brodovjesrečno ušlo iz portarturškega pristana. Po hudem boju je uteklo 6 oklopnic, 4 križarke in polovica torpedovke. »Retvizana« in »Pobjeda« so danes zjutraj videli zunaj Port Arturja.

Pariz 11. avgusta. »Temps« poroča, da se Kuropatkin ne umakne samo do Mukdena, nego še 70 kilometrov dalje proti severu, namreč do Tijeljinga.

London 11. avgusta. Tako med Rusi kakor med Japonci divja v Mandžuriji poleg tistih epidemij, ki se pojavljajo pri vsaki armadi, posebno hudo rumena mrzlica, povrh pa zahteva mnogo žrtev solnčarica. Ruski in japonski vojaški zdravniki se kolegijalno podpirajo, a so v veliki stiski, ker so vse bolnice prenapolnjene.

je po tem svoj načrt, da se je moral obnesti.

Končno, po dolgem čakanju so menihi zasedli pripravljene vozove. Samostanska vrata so se odprla in vozovi so oddrli.

— Šestnajst menihov se pelje, je rekel kralj David, in spremlja jih dvaindvajset hlapcev. S temi bomo kmalu gotovi.

Tudi Kozina je bil preštel število odhajajočih menihov in hlapcev in je pritrld kralju Davidu.

— V samostanu so torej ostali trije menihi in šest hlapcev. Zdaj je treba vedeti, če je pater Celestin pri tistih ki se peljejo v Brezovico.

V tem trenutku je že prisopihal dolgi Laban, ki je stal pri samostanu na straži, da se prepriča, če se je z menihi odpeljal tudi pater Celestin k pogrebu, ter je naznanil, da Celestina ni vmes.

— Torej je ostal v samostanu. Tem bolje. Zdaj kralj David — stori ti svojo dolžnost.

Cigani so bili že prej natančno podučeni kaj jim je storiti, če se pelje pater Celestin v Brezovico in kaj jim je storiti, če ostane v samostanu. Kralj

David jim je še enkrat na kratko razložil ves načrt, odposlal nekaj ljudi, da so obvestili še druge ciganske oddelke in ko je bilo vse pripravljeno je dal znamenje za odhod.

Kakor sence, tiho in molčeče so so razšli cigani in previdno plazeli se med drevjem in za grmi se počasi blizali samostanu, ki je blestel v svitu dopoldanskega jesenskega solnca. Zadnji je odšel kralj David in na prostoru, kjer so prej čakali cigani odločilnega trenutka, je ostal Simon Kozina sam.

Njegovo oko je pazljivo zasledovalo gibanja ciganov, in občudoval je spretnost in lisičjo zvrtost, s katero so postopali. Posamezniki so bili že prišli na cesto in se tam poskrili v bližini, druge je bilo videti, kako so se plazili čez polje, da pridejo samostanu v ozadje, zopet drugi so šli ob cesti na borovniško in na vrhniško stran, da odvrnejo ali zadržijo prihajajoče ljudi.

Na uvelo, od različnih strasti razjedeno lice Simona Kozine je legel izraz perečega sarkazma.

— Le delajte, cigani, le dobro delajte, je krohotalje govoril sam sebi. Je že tako v življenju, da konj vleče, napitnino pa dobi kočijaž. Tudi danes

bo tako in napitnino spravim jaz baccalaureus iuris utriusque Simon Kozina, ki postane iz obešenjaka, sleparja in ciganskega vohuna srečen, bogat in imeniten gospod.

Kozinovi pogledi so sledili ciganom, njegove misli pa so mu uhajale v preteklost. Spominjal se je bede svojih mladih let, spominjal se veselega in lahkomišelnega življenja, ki ga je imel kot prvi uradnik dež. vicedoma v Ljubljani, in spominjal se let potepuštva, ko je moral bežati po gozdih in se skrivati po brlogih, da je utekel vešalom. Zdaj je bil konec vseh skrbi. Denarja je imel dovolj in danes mu je obljubljena nova vreča cekinov. Kaj je njegja brigalo, da so bili ukradeni, da se jih je držala kri. Non olet!

— Srečen bom, srečen, so polglasno šepetale njegove ustne, in pred njegovo dušno oko je stopila podoba gospe Regine, po kateri je koprnelo njegovo srce že od prvega dne, ko se je nastanil na Vrhniki.

Zdaj se je na cesti pred samostanom prikazal kralj David — zadonel je oster žvižg in v trenutku na to so se cigani zagnali na samostan.

(Dalje prih.)

Bratje Sokoli!

Oni bratje Sokoli, ki se nameravajo udeležiti v kroju slavnostne otvoritve »Narodnega doma« v Brežicah, dne 14. avgusta, naj pridejo zanesljivo k redovnim vajam v petek, 12. t. m. ob 1/9. zvečer v telovadnico, kjer zvedo tudi vse podrobnosti glede odhoda.

Na zdar!

Odbor.

Najboljše izpričevalo, ki daje zdravniku in pacientu najboljše jamstvo za izdatnost sredstva, je kemijska analiza, ki je vseskrat potrjena — napovedano množino železa v železnem vinu lekarnarja **Piccolija** v Ljubljani na Dunajski 4 cesti. Zunanja naročila po povzetju. 11

Se dobiva povsod!

Kalodont

23 neobhodno potrebna zobna Crém 40
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 10. avgusta 1904.

Naložbeni papirji.

	Dinar	Blago
4% majeva renta	99.25	99.45
4% srebrna renta	100.10	100.30
4% avstr. krona renta	99.90	99.50
4% zлата	119.30	119.50
4% ogrska krona	97.10	97.30
4% zлата	119.05	119.25
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4% Zader	100.00	100.00
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.45	101.45
4% češka dež. banka k. o.	99.60	100.00
4% ž. o.	99.60	99.90
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.15	102.15
4% pešt. kom. k. o. z		
10% pr.	106.65	107.65
4% zst. pisma Innerst. hr.	100.60	101.00
4% „ogrske cen.		
dež. hr.	101.00	102.00
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.80
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.00	101.00
4% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	88.50	
4% prior. dol. žel.	99.10	100.10
4% juž. žel. kup. 1/4%	302.75	304.75
4% avst. pos. za žel. p. o.	101.00	102.00

Srečke.

	1854	1875
„1880“	183.75	185.75
„1884“	257.00	261.00
„tiske“	181.50	183.50
„zem. kred. I. emisije“	308.00	318.00
„II.“	292.00	302.00
„ogr. hip. banke“	269.00	274.00
„srbske a frs. 100“	91.00	95.00
„turske“	126.50	127.50
„Basilika“	21.00	22.00
„Kreditne“	480.00	471.50
„Inomoške“	78.00	82.50
„Krašovske“	77.00	82.00
„Ljubljanske“	66.00	70.00
„Avst. ruč. križa“	53.25	55.25
„Ogr.“	23.10	30.10
„Rudolfove“	67.00	71.00
„Salcburske“	75.00	79.50
„Dunajske kom.“	508.00	518.00

Debitne.

	85.50	86.50
„Južne železnice“	833.00	834.00
„Državne železnice“	1612.00	1618.00
„Avstr.-ogrske bančne delnice“	641.50	642.50
„Ogrske“	764.00	765.00
„Živnostenske“	249.00	250.00
„Premogopok v Mostu (Brux)“	627.00	630.00
„Alpinske montan“	433.50	434.50
„Praške žel. indr. dr.“	2280.00	2290.00
„Rima-Murányi“	494.00	495.00
„Trbovljske prem. družbe“	307.00	311.00
„Avstr. orožne tovr. družbe“	479.00	482.00
„Češke sladkorne družbe“	178.00	180.00

Valute.

	11.33	11.37
„C. kr. cekin“	19.03	19.06
„20 franki“	23.45	23.55
„20 marke“	23.45	24.03
„Sovereigns“	117.20	117.40
„Marke“	95.00	95.20
„Laški bankovci“	2.53	2.54
„Rublji“	4.84	4.98

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 10. avgusta 1904.

Termin.

	za oktober	za 50 kg K	10.65
„Pšenica“	50	10.65	
„Rž“	50	8.18	
„Koruzna“	50	7.33	
„Oves“	50	7.40	
„Oves“	50	7.18	

15 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 200 m. Srednji srčni tlak 750 mm.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebe
10.	9. zv.	735.3	17.6	sr. jvzhod del. oblak.	
11.	7. zv.	735.0	17.3	brezvev. pol. oblak.	
12.	2. pop.	734.7	24.8	sr. jvzhod del. oblak.	

Srednja včerajšnja temperatura: 17.8°.

normale: 19.3°. — Padavina v mm 16.9.

Neko društvo

išče v najem sobo srednje velikosti, ki bi se rabila kot pisarna. Prednost se da oni, ki se nahaja v pritličju ter v sredini mesta v zasebni hiši. Je tudi lahko v hiši, kjer je gostilna. 2270-1

Kdo, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Iščem

trgovskega sotrudnika

vešega slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in kateri bi se dal porabiti tudi za kontoarska dela. Ponudbe na trdiko **Henrik Kenda** v Ljubljani. 2250-2

Pred ponarejanjem se hrani z vzorcem in znamko.

Solz želodec

Senzacionalna iznajdba. Novo patentirano.

„Isotect“

Preobrat v silikarski stroki. Odstranjenje gob, solitarja in vsake vlažnosti na zidu. Higijenski, razkužujoči plesk za kovine, varstvo proti rji in dostopu zraka, tudi plesk za ladje. Posuši se takoj, tudi pod vodo in ne obsega kislin.

Pojasnila: 2144-10

„ISOTECT“, gener. zastopstvo

Gradeč, VI., Jakominigasse št. 28.

Mnogo priznanj! Prospekti gratis in franko!

Zastopniki se iščejo.

Grenčica

„Florian“

in likér

5-182

„Florian“

najboljša kapljica za želodec.

Avstrijsko-ameriška Linija.

Edina, domače-avstrijska, direktna

brzoparobrodna vožnja

Trst-New-York.

Oceanska vožnja ca. 8 dni. Prosta, dobra, domača

hrana in pijača ter 100 kg. priljage že od Ljubljane, tedaj nobenih po-

stranskih stroškov med potjo. Najpripravnejša in najcenejša pot iz Avstrije

v Ameriko. Vsa vožnja Ljubljana-New-York samo

Ta domača družba je edina, katera sme nastaviti

povsod svoje zastopnike. Pojasnila in vozne liste za

za Kranjsko, Stajersko in Koroško le pri

JOS. PAULINU v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

2269-1

100 K.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Irved in voznega reda.

veljaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni

vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v

Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob

5 uri 6 m jutraj obojni vlak v Trbiž ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praz-

nikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-

feste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Bu-

dejevica, Plzen, Marijane vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez

Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 6 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,

Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-

Kropo le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne obojni

vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal

v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz,

čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevica, Plzen, Marijane vare, Heb, Francove vare,

Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj

čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,

Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO

IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomestu, Stražo, Toplice,

Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v

Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m sve-

čer v Novomestu, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ A. Ob 3. uri

28 m jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo, ljubljana di-

rektni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ansee, Ljubno,

Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m

dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijane vare,

Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budjevica, Solnograd,

Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno,

Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna,

Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri

30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 8. uri

44 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov,

Heba, Plzna, Budjevica, Linc, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Ino-

mosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža ob 2. junija do

18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA.

Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m po-

poldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. —

Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak z Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob ne-

deljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob

7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m

ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA.

Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zveč. Ob

9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen

po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

2258-2

na Sv. Petra cesto šte. 19, v lastno hišo.

Priporočam se nadaljni naklonjenosti zagotavljač kot doslej točno

in pošteno postrežbo. Z velespoštovanjem

Filip Fajdiga.

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

2258-2

Julija Schaumanna

deželnega lekarnarja v Stockeravi. 233-9 b

Mnogo let že izpričano dietetično sredstvo za pospeševanje

prebavljanja. Odstranjuje takoj želodčno kislino. Neprekošno

za uravnanje in ohranjanje dobrega prebavljanja.

Dobiva se v vseh renom. lekar- Razpošilja se po poštenu povzetju

nah avst.-ogrske države. Cena 1 škatlice K 1.75. če se naroči najmanj 2 škatlici.

Glavna zaloga: deželna lekarna JULIJA SCHAUMANN v Stockeravi.

Stanovanje

s štirimi sobami se odda s 1. novembrom

v Cigaletovih ulicah šte. 3, zraven

justičnega poslopja.

Več se izve istotam. 2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2

2267-2